

Lingene om Toldlovens Affattelse vil saaledes ikke for Tiden være betinget af Folketingets Tilslutning til Landbrugstolden.

Flertallet skal ikke her komme ind paa en Dyrkning af de Argumenter, der kunne tale for eller imod denne Told. Men det ønskes til Overvejelse af alle vedkommende at anbefale den „sammenlignende Statistik“, der er vedhæftet denne Betænkning, og som forekommer Flertallet meget lærerig. Der kan formentlig ikke være den fjerneste Tvivl om, at det er Sveriges Toldpolitik og i første Række Landbrugstolden, dette Land skylder den overordentlige Fremgang. Statistikken viser fra 1885 til 1895. Her skal det kun fremhæves, at medens Sveriges Handelsbalance i dette Tiaar er bleven forbedret med 60,8 Mill. Kr., er Danmarks Handelsbalance i samme Tidsrum forringet med 8,2 Mill. Kr. Uagtet nemlig Danmarks Udførsel er steget med 106,8 Mill. Kr., medens Sveriges kun er steget med 65,1 Mill. Kr., er samtidig Danmarks Indførsel steget med 114,8 Mill. Kr., medens Sveriges kun er steget med 4,3 Mill. Kr., og Resultatet er saaledes blevet, at Danmarks Overskudsindførsel er steget med 4 Kr. 54 Ø. pr. Individ, medens Sveriges er dalet med 13 Kr. 32 Ø. pr. Individ.

Hvad Landbrugsprodukter angaar, er Forholdet det, at Danmarks Overskudsudførsel er steget med 40,2 Mill. Kr., medens Sverige i 1885 havde en Overskudsindførsel af 7 Mill. Kr., hvorimod det i 1895 havde en Overskudsudførsel af 37 Mill. Kr. Det er værdt at lægge Mærke til, at Fremgangen i Sverige fuldt saa meget fremkommer ved, at Indførslen formindskes med 27 Mill. Kr., som ved Udførselsens Stigning, der kun udgør 10 Mill. Kr.

Som det vil ses, angaar Flertallets Forslag kun en stærkt begrænset Kreds af Landbrugsprodukter, nemlig i første Række Dyr og Røddvarer, Fedt og Fister samt Oleomargarin og desuden Mælk og Fløde, Hg, Halm, Hakkelse, Hø og Øst. Naar der ikke er foreslaaet Told paa nogen Kornsort, er det ikke, fordi Flertallet ikke vilde anse f. Eks. en Hvedetold for rigtig, men især fordi Spørgsmaalet herom næppe er modent til Afgørelse. Ej heller har Flertallet foreslaaet Medfattelse af den indenlandske Røesukkerafgift, da Spørgsmaalet herom formentlig maa afgøres paa særlig Lov. Flertallet har derimod ment at burde komme Mølleindustrien til Hjælp ved en Told paa formalede Kornvarer, undtagen grovt Rugmel, ligesom det til Beskyttelse for det finere indenlandske Byg foreslaar en Malttold.

I Erkendelse af, at Tolden paa formalede Kornvarer finder sin Begrundelse i de Forhold, under hvilke de danske Møllere konkurrere med Ublandets, og under Hensyn til Muligheden af, at disse Forhold kunne forandre sig saaledes, at Tolden ikke bør opretholdes, foreslaas det, at denne Told bortfalder om 5 Aar, medmindre Forlængelse vedtages ved Lov.

Med Hensyn til de foreslaaede Toldsatser paa Dyr, Røddvarer o. s. v. henvises i øvrigt til de vedføjede Dplysninger (Bilag I. Sp. 1883), hvortil det kun skal føjes, at det ved de i den seneste Tid fra Tysklands Side truffne Foranstaltninger saa godt som er umuliggjort at udføre levende Kvæg herfra til dette Land. Der vil derfor nu omtrent udelukkende kunne udføres Kvæg i slagtet Tilstand, saa at der synes at være forøget Anledning til at bestræbe sig for i alt Fald at bevare Hjemmemarkedet for den danske Produktion.

Over for de andre Samfundsklasiers Forbrug vil den foreslaaede Landbrugstold efter Flertallets Formening paa Grund af den rigelige indenlandske Produktion ikke spille nogen nævneværdig Rolle. Ej heller regnes der paa nogen videre Indtægt for Statskassen af denne Told, som jo i Hovedsagen skulde tjene til at holde de paagældende fremmede Artikler ude. Naar der i det vedhæftede Bilag I. Sp. 1877 er anslaaet en Toldindtægt paa Landbrugsafgifterne af Kr. 1,143,402, er det derfor højest problematisk, om dette Beløb blot tilnærmelsesvis vilde naas.

Gustav Hansen, Holch og Tolderlund bemærke, at de ikke tiltræde Forslaget om Told paa premier jus og Oleomargarin.